

Barcelona, 26 de març de 2015

ANY VIII. núm.

296

Trobada a Montserrat: 500 anys del naixement de Santa Teresa La primavera invita a un nou començament

Petit monestir "Llum de l'Anyell" de Barcelona

Més de 1.000 missioners han estat assassinats en els últims 34 anys

50 anys de consagració al Senyor

500 anys de Santa Teresa

Trobada-convivència-recés al Monestir Sant Benet de Montserrat

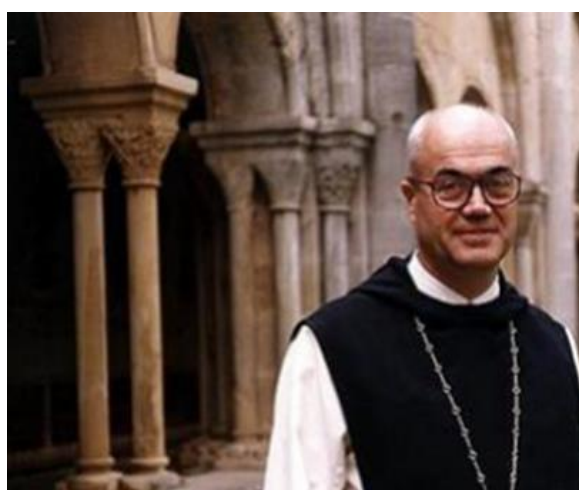
Eduard Pini, nou Provincial de l'Escola Pia de Catalunya

"La vida religiosa al cinema", tema il·lustrat amb fragments bíblics

Una pregunta que canvia la vida

XVII Simposi de la Fundació Claret

Lluís Magriñà, nou director de la Cova Sant Ignasi de Manresa

El testament espiritual del P. Maur Esteva, antic abat de Poblet, al Servei de Documentació

L'escolapi Eduard Pini, nou Provincial de l'Escola Pia de Catalunya

Dissabte 21 de març, l'**Eduard Pini** ha estat escollit com a nou Provincial de l'Escola Pia de Catalunya. Aquesta mateixa tarda s'han nomenat com assistents provincials en **Josep Maria Canet** (Àrea d'Economia i Recursos), **Enric Canet** (Àrea de Participació), **Joan Prat** (Àrea d'Acció Educativa i Social) i **Lluís Tort** (Àrea de Vida Religiosa).

Demà comença el Capítol 2015

Demà comença el Capítol 2015 de l'Escola Pia de Catalunya. 30 religiosos escolapis i 25 laics escolapis, es reuniran a l'Escola Pia de Sant Antoni per revisar els quatre darrers anys, elegir l'equip de govern per als propers quatre anys i per decidir les polítiques i objectius que ens han de guiar en aquest període.

Divendres i dissabte, i també el divendres i dissabte de la setmana que ve. Fa quatre anys a través d'un boig semblant a aquest vaig fer una crònica diària del Capítol 2011. Voldria fer el mateix en aquest Capítol. Desitjo que amb aquesta crònica pugueu ser propers dels que serem dins l'aula capitular, i sentir-vos una mica participants del que allí viurem. Ens tornem a veure demà al vespre.

Divendres, 20 març de 2015: primer dia, mirant enrere per anar cap endavant

A dos quarts de nou del matí, a la sala capitular situada a l'Escola Pia de Sant Antoni, hem començat el Capítol Provincial. Durant el matí, només els 30 religiosos que en formen part. El Jaume Pallarolas n'era el president i l'Andreu Trilla el moderador. Primer acte, elegir un secretari i un adjunt: L'Aniol Noguera i el Manel Sales han estat els escollits.

El Jaume Pallarolas ha obert un sobre enviat des de Roma, amb la llista de candidats a Provincial, votats per tots els religiosos de la província. Els noms, per ordre de més a menys votats són: Eduard Pini, Enric Canet, Ramon Novell, Manel Sales i Josep M. Balcells.

Tot seguit, el Jaume Pallarolas ha presentat la seva relació o informe sobre els quatre anys passats, el Josep Maria Canet ha fet el mateix respecte de l'economia de la província i les comunitats i finalment s'han fet breus presentacions de les relacions de religiosos i comunitats i de l'informe de la comissió que va revisar les actes dels Capítols de les comunitats.

Després d'un descans, ens hem dividit en quatre comissions per estudiar aquestes relacions i fer-ne un dictamen. Ja en plenari s'han presentat els dictamens de les comissions, que han estat votats i aprovats majoritàriament.

Per acabar el matí, els cinc candidats a Provincial s'han adreçat al capítol per exposar el seu estat d'ànim com a candidats i en alguns casos per explicar quines són les línies que seguirien en cas de ser elegits, sobretot pel que fa a la vida dels religiosos i de les comunitats.

Acabada la sessió del matí hem pujat als menjador de l'escola per compartir un àpat en el que s'hi han ajuntat ja alguns dels laics que participen en el Capítol.

A la sessió de la tarda han participat també els 25 laics que representen els diferents estaments i entitats de l'Escola Pia de Catalunya. En primer lloc, com al matí, s'han fet votacions per elegir un secretari i un adjunt entre els laics. Han estat elegits respectivament la Glòria Fajula i el Xavier Ambrós. Al mateix temps, el Pere Vilaseca s'ha incorporat com a moderador.

Jaume Pallarolas

Representants de les Califòrnies

El Jaume Pallarolas ha presentat la relació o informe, amb nous aspectes que no havia tractat al matí. Aquesta presentació s'ha acabat amb un vídeo que presenta el moviment Mou-te en xarxa! que en Jaume ha considerat com un dels projectes importants del període que acabem.

Tot seguit, els representants de la viceprovíncia de les Califòrnies, Miguel Mascorro, Hilario Flores i Daniel Velázquez han presentat la seva demarcació amb moltes informacions que evidencien una gran riquesa.

Després d'un descans, i d'una petita explicació històrica sobre els capítols provincials per part del Joan Florensa, Arxiver, han continuat els informes: El d'economia de tota la institució, el del Secretariat de les Institucions Educatives i el de les Fundacions (Servei Solidari i Educació Solidària).

Informe del Secretariat de les escoles

Informe de les Fundacions

Acabats els informes, els cinc candidats han tornat a presentar-se, aquesta vegada al capítol en ple. I després de la presentació, els 30 religiosos han fet una votació exploratòria per tal que la votació oficial de demà a la tarda sigui menys dispersa.

Enric Canet es presenta

Eduard Pini es presenta

I així ens hem acomiadat fins demà. Aquest Capítol es fa amb una estructura diferent de l'habitual. Els anteriors es feien d'una tirada. Aquest es fa en dues etapes separades per uns quants dies.

De la primera que acabarà demà, en sortirà un nou Provincial i quatre assistents o consellers.

Així, aquest nou govern tindrà uns dies per preparar la segona part en la que s'han d'establir les Polítiques i Objectius per als propers quatre anys.

Bona nit i fins demà

Dissabte, 21 març de 2015: dia d'eleccions

Tots els capitulars

Treball d'una comissió

La segona jornada del Capítol ha estat densa tant de feina com d'emocions. Després de la pregària dirigida pel Lluís Marañon, hem anat a treballar dividits en sis comissions, per tal d'aprofundir en els diferents informes que se'ns van presentar ahir i redactar un dictamen acordat pels membres de cada comissió.

Després d'un descans, en sessió plenària s'han presentat els diferents dictamens, podent intervenir per fer-ne les observacions necessàries. tot seguit s'han passat a votar i han estat tots aprovats per amplies majories.

Hem anat a l'església de l'escola on hem celebrat l'eucaristia "de l'Esperit Sant" que tradicionalment es fa abans d'unes eleccions importants com les que s'havien de produir a la tarda. El Jaume Pallarolas l'ha presidit i tots en cercle al voltant de l'altar hem cantat, pregat, celebrat. Abans d'anar a dinar, a la mateixa església hem fet la preceptiva foto de grup.

Celebrant l'eucaristia

Eduard Pini nou provincial

A la tarda hem començat al segona fase del Capítol, la fase electiva amb una votació important: Els religiosos havien de votar el nou Provincial entre els cinc candidats de què parlàvem ahir, Eduard Pini, Enric Canet, Ramon Novell, Manel Sales i Josep M. Balcells. En una primera votació ha estat elegit per majoria absoluta Eduard Pini. Com a símbol de l'acceptació el càrrec l'Eduard ha llegit una "professió de fe" que ell mateix havia redactat.

Donat que en Jaume Pallarolas, provincial cessant, el mes de gener havia estat elegit viceprovincial de les Califòrnies i que no havia encara pres possessió del càrrec en ser provincial de Catalunya, el viceprovincial en funcions, Miguel Mascorro, ha llegit el document de nomenament i el Jaume ha pres possessió del nou càrrec llegint la "professió de fe".

Jaume Pallarolas pren possessió de viceprovincial de les Califòrnies

Abraçada a antics i nous càrrecs

Tots els capitulars han anat a fer una abraçada al nou provincial, però també a l'antic provincial de Catalunya, a l'antic viceprovincial de les Califòrnies i cridats per l'Eduard el Joan Vila Secretari General de les Institucions Educatives que acaba el seu mandat el 31 d'agost i Antoni Burgaya que pren el relleu.

Acabat aquest acte, l'Enric Canet ha presentat la proposició que la congregació sortint presentarà per ser aprovada a la segona part del capítol, explicant l'estructura del document per tal de facilitar-ne la lectura durant els propers dies.

Després d'un descans s'han fet les votacions per elegir els quatre assistents provincials. En primer lloc, l'Eduard Pini ha proposat les quatre àrees d'aquests assistents: Economia i recursos, Participació, Acció Educativa i Social, Vida Religiosa. Una votació ha aprovat aquesta proposta. Després de dir els noms dels religiosos que proposava com a assistents, els capitulars religiosos els han votat, corroborant els noms proposats, que són per les respectives àrees: Josep Maria Canet, Enric Canet, Joan Prat i Lluís Tort.

Ens hem acomiadat fins divendres vinent, i abans de marxar s'han fet fotografies de la nova congregació provincial.

I aquest cronista també s'acomiada fins a la segona part del Capítol.

Josep Maria Canet | Més informació Capítol 2015: <http://capitol2015.escolapia.cat/>

Dilluns, 23 març de 2015: Sub tuum praesidium

El passat dissabte, a l'acabar la sessió de la tarda, els religiosos (i alguns laics) van entonar el cant del "*Sub tuum praesidium*". Abans de marxar, algunes persones es van dirigir a la taula de l'organització, a preguntar-nos sobre el perquè i el significat d'aquest cant. Intentarem, doncs, donar-ne una breu explicació.

El "*Sub tuum praesidium*" és una oració cristiana, considerada la primera pregària que es coneix dedicada a la Mare de Déu. La versió més antiga conservada és, aproximadament, de l'any 250, està escrita en grec, i pertany a l'Església Copta. Al llarg dels segles, ha

estat traduïda a diverses llengües litúrgiques, com el copte, el siríac, l'armeni i, evidentment, el llatí:

*Sub tuum praesidium
confugimus,
Sancta Dei Genetrix.
Nostras deprecationes ne
despicias
in necessitatibus nostris,
sed a periculis cunctis
libera nos semper,
Virgo gloriosa et benedicta.*

El papa Pau VI la va qualificar de "venerable per la seva antiguitat i admirable pel seu contingut". Més modernament, també ha estat traduïda a la resta de llengües. En català, la traducció més coneguda és la següent:

Sota el vostre mantell
ens emparem,
Santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries
en tota necessitat
i aparteu-nos sempre dels perills,
Verge, gloriosa i beneïda.

Pel que fa a l'Escola Pia, aquesta és una pregària molt estimada i recitada (o cantada, sobretot amb la melodia gregoriana) pels escolapis. El motiu, com diu el nostre arxiver provincial, en Joan Florensa, és que el propi Calassanç "la introduí perquè fos resada en diversos moments del dia, segurament per la devoció que tenia a Maria sota la invocació de Mare de Déu". Cantar-la, doncs, ens relliga amb els més de quatre-cents anys d'història del nostre Orde. Per aquest motiu es va cantar durant el Capítol.

Teresa de Jesús, mujer de vanguardia hoy

EDITORIAL VIDA NUEVA | El 28 de marzo de 1515, nació en Gotarrendura (Ávila) Teresa Sánchez de Cepeda Dávila y Ahumada. A estas alturas y con el V Centenario de esta efeméride a la vuelta de la esquina, sobran más detalles y retazos biográficos de una mujer cuya figura trasciende las fronteras del tiempo y el espacio.

La transversalidad de la Santa hace que las celebraciones convocadas para este año vayan más allá de la familia carmelitana o de un jubileo local. También se quedarían cortos y errarían quienes la quisieran reivindicar para sí, deteniéndose únicamente en su misticismo o parcelando su faceta de escritora.

La revolución de Teresa de Jesús va más lejos. Teresa es patrimonio de todos y su genialidad requiere contemplarla y admirarla en su conjunto, aunque detenerse en una de

estas facetas, siempre resulte enriquecedor en tanto que permite profundizar y recrearse en esta visionaria. *Vida Nueva* asume esta premisa para mirar a la reformadora del Carmelo con ojos de mujer.

Coincidiendo precisamente con los 500 años de su nacimiento, esta revista sella una alianza con *L'Osservatore Romano*, el diario de la Santa Sede, para publicar por primera vez en español su suplemento femenino *Donne Chiesa Mondo*. Una vez al mes nuestros lectores contarán en exclusiva con las entrevistas, los reportajes y los artículos de fondo de esta publicación que busca dar voz a las mujeres, para saber lo que piensan, lo que viven y lo que han hecho en la historia de la Iglesia.

La providencia ha traído de la mano este acuerdo para que sea la santa española más universal quien amadrine el desembarco, de la mano de la religiosa que supo defender la libertad de espíritu femenino en la Iglesia y la sociedad de su tiempo.

De ahí también el número especial de *Vida Nueva* que tiene entre sus manos, en el que siete mujeres se detienen ante al espejo de Teresa de Jesús para buscar su reflejo en el siglo XXI.

El empuje, la inteligencia, el activismo, la denuncia y el compromiso que abanderó la de Ávila son valores vigentes que impregnan a estas emprendedoras que vuelcan esfuerzo, trabajo y talento para sacar adelante sus proyectos. En las tareas cotidianas de todas ellas emergen, de manera más o menos explícita, algo más que reivindicaciones y metas cumplidas: el valor de lo trascendente. Es ahí donde entroncan directamente con el carisma teresiano.

Porque si una pasión se esconde detrás de cada uno de los dones de la de Ávila fue su amor a Dios. Adentrarse en *Las Moradas* de su *Castillo Interior* o iniciar un *Camino de perfección* no tendría sentido alguno y se caería por su propio peso si detrás no hubiera una

entrega total a la voluntad de Aquel al que sirvió.

En plenas celebraciones del Año de la Vida Consagrada, Teresa se presenta como referente también para los religiosos, como la madre emprendedora que no permaneció ajena las necesidades de su comunidad.

Pero también es acicate para toda la Iglesia, como la maestra que no tuvo miedo a salirse del guión establecido para escribir párrafos de vanguardia eclesial, sorteando con audacia a los guardianes de la ortodoxia y a quienes tienen miedo de dar un paso al frente ante la novedad que siempre trae el Evangelio.

En el nº 2.934 de *Vida Nueva*. Del 21 al 27 de marzo de 2015

Petit monestir “Llum de l’Anyell” de Barcelona

Fraternitat de Barcelona

Beneït sigueu, Senyor, vós que heu vençut la mort per la vostra divina Tendresa!

Germanetes de l’Anyell
Església de Sant Jaume
C/ Ferran, 28 - 08002-BARCELONA
Tel. (+34) 93 317 09 37
metro Liceu L3 o Jaume I L4

La Comunitat de l’Anyell viu des de fa 25 anys a Barcelona una humil presència d’oració, de celebració i d’amistat amb tots i, en particular, amb els més pobres. Iniciem ara la construcció d’un “petit monestir de l’Anyell” en el cor de la ciutat, al Poblenou. Els petits monestirs de l’Anyell són un lloc de llum i de pau enmig de la ciutat per posar a l’abast de la mà i del cor de tots l’Evangeli. Desitgem que la simplicitat de la seva arquitectura reflecteixi la humilitat de Jesucrist i que els qui s’hi apropin, pobres i rics, joves i grans puguin trobar una Font d’aigua viva.

Com serà el petit monestir “Llum de l’Anyell?” Hi haurà una capella oberta, l’habitatge de les germanetes adaptat a la vida monàstica i on ens preparem a la missió, i uns espais d’acollida.

On serà el petit monestir? En el moment actual: L’Arquebisbat ens cedeix un terreny al Poblenou on es troba el temple de Sant Bernat Calbó que s’ha d’enderrocar ja que té greus problemes en la seva estructura. En febrer de 2014 l’Ajuntament de Barcelona va aprovar definitivament el Pla Especial i de Millora Urbana amb exposició pública prèvia, i en març 2015 ha concedit la Llicència d’obra. Acabem ara els últims detalls del Projecte executiu per començar les obres en els pròxims mesos.

Per portar endavant aquest projecte us necessitem: us demanem l’oració perquè es faci realitat i la vostra ajuda concreta. També tota ajuda econòmica per petita que sigui serà preciosa. 19 de març 2015: Hem arribat al nostre objectiu de finançament per començar bé les obres! GRÀCIES, SANT JOSEP! Iniciem ara una nova etapa per acabar les obres!

Entrevista a la germaneta Marie, cofundadora de les Germanetes de l’Anyell

Las Hermanitas del Cordero, luz del Evangelio en la noche del mundo

Desde hace ya casi cuarenta años, las hermanitas del Cordero se consagran a la evangelización. Oficialmente erigida en Francia en 1983 por el obispo de Perpiñán, Mons. Jean Chabbert, esta comunidad dominicana de la Orden de Predicadores cuenta hoy con más de ciento cincuenta religiosas, unos treinta religiosos y nada menos que una veintena

de fundaciones repartidas por Europa y América Latina, así como en los Estados Unidos. ZENIT ha tenido un encuentro con la cofundadora, la hermanita Marie.

¿Podría hablarnos de su Comunidad, las Hermanitas del Cordero, cuál es su carisma, su misión en el mundo?

– Hermanita Marie: Utilizaré una imagen para responderle. Las hermanitas del Cordero se sitúan en el mundo de hoy, en medio de la noche que atraviesa la humanidad. La espesura de las tinieblas nos impresiona a todos. Una hermanita del Cordero es una hermana que atraviesa esta noche conservando una lámpara encendida, y esta lámpara es la luz del Evangelio, es Jesús mismo y es el Cordero del que nos dice el Apocalipsis que es la luz de la nueva Jerusalén, de esta humanidad renovada por el Señor Jesús. Resumiría la luz que habita nuestra comunidad con lo que se ha convertido en nuestra divisa: «Herida, no dejaré jamás de amar». Entre nosotros, ¿quién no ha sido nunca herido; por una palabra, una

expresión, pudiendo incluso proceder de un amigo muy querido? Cuando somos heridos, en vez de presentar un rostro de víctima que hace que el otro se convierta en verdugo, acogemos esta herida y seguimos amando a quien nos ha herido.

Nuestra vida diaria se deja iluminar por esta luz del Cordero herido que dice «no dejaré nunca de amar»

y creemos con todas nuestras fuerzas, y ahora por experiencia, que esta es verdaderamente la luz que transforma el mundo, la luz del Cordero.

Ante todo, se trata de una vida contemplativa, de amor fraterno, pero de un amor más fuerte que la muerte, más fuerte que todo odio. Esto es una urgencia que reclama el mundo de hoy. Años después de la fundación de hermanitas, la Iglesia acogió y reconoció a «los hermanitos del Cordero» que viven de un mismo propósito de vida.

¿Dónde y cómo empezó todo?

– Hermanita Marie: La historia comenzó en la universidad, en París, cuando, siendo ya religiosa, fui por primera vez con jóvenes estudiantes al encuentro de los pobres, de la gente de los barrios perdidos de la capital. Atravesábamos los años que seguían a la revolución cultural y fue para mí un impacto el encuentro con los que están en tinieblas. Hacíamos camino entonces con algunos hermanos dominicos. Entre ellos, fray Chritoph Schönborn actual Cardenal-Arzobispo de Viena y protector de la Comunidad.

En seguida iniciamos esta vida de fraternidad a la sombra de la basílica de Vézelay; esto duró unos nueve hermosísimos años de oración y acogida de los pobres. La víspera de la festividad de la Cruz gloriosa, estando nosotras en oración ante el Santísimo, lanzaba yo hacia Dios el grito que inundaba mi corazón, preguntándole: «¿Por qué el mal parece triunfar hasta tal punto?». A este gran grito, respondió el Señor haciendo que subiera a mi corazón esta frase de san Pablo a los Efesios: «En su carne, Jesús ha dado muerte al odio... en su persona, Jesús ha dado muerte al odio». Era el Cordero de Dios que quita el pecado del mundo, todo el mal del mundo. En este momento también, el Señor puso en nuestro camino a un hermano franciscano, al hermano Jean-Claude, padre espiritual y cofundador de la Comunidad. Otras hermanitas se unieron a nosotros entonces, llegaba la

hora de las primeras fundaciones. La de Buenos Aires, hace ya 23 años, merece una especial mención, ya que el actual papa Francisco fue el que allí nos recibió. ¡Qué gran gracia!

¿Trabajaron con él personalmente?

– Hermanita Marie: Digamos que fue él quien ejerció como padre de la pequeña fraternidad que comenzaba sin experiencia en Buenos Aires; recibía a los hermanitos y hermanitas y también acudía a la fraternidad una o dos veces al año. Nos dio su confianza y, gracias a su apoyo, pudimos poco a poco desarrollarnos.

¿En qué consiste su ayuda a los pobres en los países en que está implantada su Comunidad?

– Hermanita Marie: No tenemos obras. Vamos a su encuentro con la amistad, y la misión está marcada por el hecho de que con frecuencia salimos a mendigar nuestro pan del día; entonces no pedimos dinero, solo el pan. Como el Señor, mendigo de nuestro amor, somos llamados a tomar este camino del Evangelio, a ir al encuentro de los pobres y a mendigar también entre ellos. Nos maravilla siempre ver cómo los pobres se alegran cuando se les pide algo. Reencuentran su dignidad por el simple hecho de que alguien aguarda su respuesta. Les pedimos el pan, salimos sin nada y mendigamos nuestra comida.

¿Cómo financian su actividad misionera?

– Hermanita Marie: Nos abandonamos completamente a la Providencia. En Roma, por ejemplo, el Vaticano puso a nuestra disposición la casa en la que nos alojamos desde hace veinte años, lo cual ha sido extraordinario para el desarrollo de los hermanitos y hermanitas en el corazón de la Iglesia. Pero ha llegado la hora de dejar esta casa, que no nos permite vivir plenamente nuestro carisma, para construir aquí en Roma un pequeño monasterio con una capilla abierta a la calle, permitiendo que se ofrezca a todos la luz de la liturgia que el mundo tanto necesita. Por otro lado, en casi todas nuestras fraternidades, nuestra mesa está abierta a los pobres. Por el momento hemos construido nueve monasterios en el mundo, y para eso necesitamos donativos, por supuesto. Cuando empezamos no tenemos nada, y al cabo de dos o tres años la construcción concluye, permitiendo la acogida.

¿Quiénes son sus principales donantes?

– Hermanita Marie: Los cristianos, muchísimos cristianos. En nuestro monasterio de Kansas City, por ejemplo, ha habido 6.200 donantes, así que nos llega un gran número de pequeños donativos, y esto es lo principal, pero asimismo otros, afortunadamente, más cuantiosos.

También existe el sistema de las fundaciones en los Estados Unidos. Las familias, al igual, nos ayudan mucho.

2015 indica el Año de la Vida Consagrada. ¿Han previsto alguna iniciativa para esta ocasión?

– Hermanita Marie: Nos gustaría mucho que en este Año de la Vida Consagrada, la Iglesia nos donase un terreno en el corazón de Roma en el que poder construir nuestro pequeño monasterio. Como encarnación de la vida consagrada, sería nuestra pequeña contribución. Y también, queremos responder a la llamada del Santo Padre, dejándonos renovar en la práctica ferviente del Evangelio, en el amor a Dios, y además y siempre, en el anuncio gozoso del Evangelio.

Con esta lógica de expansión por el mundo, ¿qué pueden pedir a los fieles y especialmente a los lectores de ZENIT?

– Hermanita Marie: ¡Haremos como el Papa y les pediremos que recen por nosotros! Recen por nosotros, ayúdenos a que estos pequeños monasterios, que son pequeñas luces, estrellas en la noche de este mundo, lleguen a nacer, de modo que las gentes puedan venir a beber a la fuente, pues lo necesitan.

*(Entrevista realizada por S. T.) - Por Redacción
ROMA, 18 de marzo de 2015 (Zenit.org)*

Més de 1.000 missioners han estat assassinats en els últims 34 anys

Aquest dimarts, 24 de març, se celebrà la "Jornada d'oració i dejuni en memòria dels missioners màrtirs", promoguda pel Moviment Juvenil de les Obres Missioneres Pontifícies. La iniciativa té com a objectiu recordar tots els missioners i agents pastorals que han estat assassinats arreu del món. L'acte coincideix amb l'aniversari de la mort d'Òscar Arnulfo Romero, arquebisbe de San Salvador, qui fou abatut fa 34 anys i serà beatificat el 23 de maig.

Segons l'Agència Fides, des del 1980, any de la mort de Romero, 1.062 missioners han estat assassinats arreu del món. Només el 2014, van morir 26 agents pastorals, entre els quals hi havia 17 sacerdots, 1 religiós, 6 religioses, un seminarista i un laic. De tota manera, aquestes xifres podrien ser inferiors a les reals, ja que només estan quantificats els casos confirmats i els que tenen notificació.

El període més tràgic pels missioners fou el que comprèn els anys 1990 i el 2000, amb un balanç de 604 assassinats. Aquest nombre és molt més elevat que el de la dècada anterior (115 morts), arran del genocidi de Ruanda, que va causar la mort d'almenys 248 persones. Entre el 2001 i el 2014 el nombre d'agents pastorals assassinats ha estat de 343.

Catalonia Sacra presenta les activitats i projectes del 2015

El projecte, impulsat pels bisbats catalans, vol dinamitzar el patrimoni de l'Església i posar-lo en valor com a atractiu per a potencials visitants

Catalonia Sacra (CS), el projecte cultural i turístic impulsat pels 10 bisbats catalans amb l'objectiu de fer més accessible el seu patrimoni i fer evidents els seus valors, presenta el dimecres 25 de març el programa d'activitats d'aquest 2015, així com altres novetats i iniciatives que CS desenvoluparà al llarg d'aquest any. L'agenda que es presentarà consta de més d'una quarantena d'actes, guiats per ponents de primer nivell, que es realitzaran en tots els punts de la geografia, i que mostraran elements patrimonials que van del segle VI al segle XX.

Aquestes activitats, conjuntament amb diferents projectes de dinamització, volen facilitar la visita d'elements del patrimoni de gran valor i que són poc coneguts o que només es poden visitar de manera puntual. L'anomenat turisme religiós és una activitat creixent a Catalunya i les catedrals i basíliques són alguns dels elements més visitats de les principals poblacions catalanes.

En l'acte també es presentarà la nova web de Catalunya Sacra que ha estat totalment renovada i que estrena nou disseny i funcionalitats.

A la presentació hi intervindrà el Bisbe de Girona i delegat del patrimoni de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) Mons. Francesc Pardo, i comptarà amb la presència dels Delegats Episcopals de Patrimoni Cultural dels deu bisbats amb seu a Catalunya.

50 anys de consagració al Senyor

El día 16 de marzo, señalado para la Congregación de las Hermanas Hospitalarias como aniversario de aprobación de sus Constituciones, fue el escogido por sor Antonia del Ojo para celebrar su fiesta jubilar.

En el marco del Centenario de la muerte del Fundador, San Benito Menni y celebrando con gozo y entusiasmo el Año de la Vida Consagrada, es más que significativa la recorfirmación de una vida en el seguimiento de Jesús, renovando cada día su llamada de amor a vivir con El y como El

en el carisma de la Hospitalidad.

La hermana escoge para este acto la Eucaristía, acción de gracias por si misma y que viviéndola en comunidad se hace Eclesial en cuanto “una Vida Consagrada atendiendo a las necesidades del mundo y con docilidad al Espíritu, se transforma en auténtico Kairós, un tiempo de Dios lleno de gracia y de transformación”. (Papa Francisco)

Martorell, Barcelona a 17 de marzo de 2015

Sta. Teresa de Jesús: 500 anys

Entrevista a Agustí Borrell

La celebració del V Centenari del naixement de santa Teresa és una oportunitat per agrair la vida i el missatge d'aquesta dona extraordinària del s. XVI, que continua essent encara avui un model per a moltes persones. Dissabte 28 de març, dia del seu aniversari, tindrà lloc a Montserrat una eucaristia (11 h) i una ofrena de les famílies carmelitanes i teresianes a la imatge de santa Teresa que hi ha a la plaça del monestir. El P. Agustí Borrell és carmelita descalç.

Com és l'espiritualitat de santa Teresa?

El centre de la seva vida era la relació personal d'amor amb Déu. Ella sent l'experiència d'un Déu proper, que és present en l'interior del creient i ofereix a cadascú una amistat forta i intensa. D'aquesta relació d'amistat brolla un estil de vida evangèlic marcat per la senzillesa, l'alegria i la confiança, totalment dedicat al servei de Déu i dels altres.

Què la va fer tan autèntica?

Per a ella la fe no és una teoria o una obligació, sinó una certesa, una experiència real de relació amb Jesucrist que l'omple de goig i de valentia. I això traspuava en la seva actitud i en les seves paraules, cosa que la feia molt seductora. Moltes persones la van seguir i així es va estendre la família que ella va fundar, la del Carmel descalç.

Què diria avui Teresa als cristians de carrer?

El V Centenari és una nova ocasió per sentir la crida que Teresa fa a tot hom a anar a fons en la vida, a no quedarnos en la superficialitat, a ser realment lliures i no deixar-nos enganyar o esclavitzar per res ni per ningú. I a viure la fe cristiana amb alegria, amb confiança i amb decisió.

Òscar Bardají i Martín – Full dominical

500 anys de Santa Teresa

Jaume Pujol Balcells, Arquebisbe de Tarragona i Primat

Els sants no envelleixen, posseeixen l'elixir de l'eterna joventut. El 28 de març de 1515, fa 500 anys, va venir al món Teresa de Cepeda y Ahumada, més coneguda com santa Teresa d'Àvila o santa Teresa de Jesús. Cinc segles i sembla tan actual! Milers de monges, escampades pel món, segueixen els seus passos i milions de persones es continuen beneficiant del seu carisma i llegint amb sorpresa i aprofitament els seus llibres. En particular és coneguda la seva biografia, que va escriure per obediència i va encapçalar-la amb aquestes paraules: *«Quisiera yo que, como me han mandado y dado larga licencia para escribir el modo de oración y las mercedes que el Señor me ha hecho, me la dieran para que muy por menudo y con claridad dijera mis grandes pecados y ruin vida.»*

La humilitat de la santa no la va fer una persona apocada, tot al contrari. Va manifestar sempre el seu caràcter tant com la seva fe, i va ser una persona d'acció quan li va tocar fer fundacions i encarregar-se de coses materials (*«Dios anda entre los pucheros»*), igual que va ser exemple d'oració mística en la solitud dels seus convents. Aquest any l'aniversari del seu naixement pràcticament coincideix amb el Diumenge de Rams, el dia que Jesucrist va entrar per última vegada a Jerusalem a l'encontre del destí pel qual va venir al món: la redempció humana. Pot ser una bona ocasió perquè ens fixem en la manera com resava la santa d'Àvila.

Encara que els seus pares eren molt devots i que ella va entrar al convent molt jove, va aprendre a resar amb esforç, ajudant-se de llibres espirituals i vencent sovint la falta de ganes, fins que un dia *«acaecióme que entrando un día en el oratorio vi una imagen que habían traído [...]». Era de un Cristo muy llagado, y tan devota, que en mirándola, toda me turbó de verle tal, porque representava bien lo que pasó por nosotros.»*

El crucifix i l'Evangeli van ser els mestres de santa Teresa i també de molts altres sants. Això m'anima a demanar-vos, fent-me ressò de la voluntat del Papa, que tinguem a mà uns

Evangelis i que imatges de Crist i de la Mare de Déu presideixin l'estança principal de casa vostra, el menjador o l'habitació.

He començat observant que els sants no tenen edat. Al mateix temps que felicito tots els membres i seguidors del beneït orde carmelità, amb tanta presència a la nostra arxidiòcesi, els demano que continuïn donant-nos el seu exemple callat d'amor a Jesucrist enviant així oxigen espiritual a la nostra societat tan necessitada.

Victòria Molins, s.t.j.: “Teresa de Jesús: la gran dignitat de la persona”

El dia 28 de març del 2015 es compleixen cinc-cents anys del naixement de Teresa de Jesús. Un esdeveniment per a la Literatura, per a l'Església, per a tota la família carmelitana i teresiana. I jo, des d'aquesta finestra a la vida, no puc deixar de parlar-ne davant d'aquesta data i el seu record.

A Barcelona, al teatre del col·legi Santa Teresa Ganduxer, que Gaudí va construir a petició de sant Enric d'Ossó, pensant en el *Castillo interior* que havia descrit Teresa de Jesús, reflectint la grandesa de l'ésser humà, s'estrenarà el musical *Si Teresa de Jesús volviera hoy*. En l'obra, Teresa es troba amb una sèrie de circumstàncies que conformen el món en què vivim i la societat en què ens movem. Estranyada d'algunes coses que superen els seus coneixements, rep una sèrie d'explicacions que ella tractarà d'entendre des dels valors eterns que va deixar en els seus escrits.

Hi ha un moment que —potser perquè el visc més a prop— em commou d'una manera especial, fins i tot a mi, autora del llibret: s'acosta a la santa un drogoaddicte per demanar-li ajuda i l'amiga que l'acompanya i li va explicant el que veu. Li diu: **«Amiga: Escúchame atentamente. Es algo difícil de entender para ti. Este chico está enganchado a la droga, que es como si en tu tiempo estuviera sometido a un hechizo o algo por el estilo y no lo puede dejar. Eso le ha llevado a una vida terrible, ha tenido que robar para conseguir la droga, ha estado en la cárcel, etc. Pero es muy buena persona, no creas, lo que pasa es que la droga se apodera de su voluntad y...»**

Teresa: No me digas más. Pobre chico. [Se acerca más a él y le pone una mano en la cabeza que primero él retira, pero luego se le acerca y se la queda mirando.] Que Dios te bendiga.

Drogadicto: Señora, le agradezco su detalle, pero yo soy una mierda y ni creo en Dios ni creo que me bendiga con la vida que llevo, ¿sabe? Tengo el alma negra, negra...

Teresa: Hijo, el alma, bueno, la persona, siempre es de gran belleza, porque está hecha a imagen del mismo Dios y nada menos que para poder tener amistad con Él...

Drogadicto: ¿Pero no le digo que la mía es más negra que la noche? Qué belleza ni que niño muerto...

Teresa: Espera, hombre, que no he acabado de hablarte. Digo que la persona es hermosísima, como un sol resplandeciente a los ojos de Dios, pero a veces es como si sobre ese sol brillante se pusiera un paño negro que lo oscurece todo, y entonces parece que pierde su hermosura y su gran capacidad. Sólo quitando ese paño negro volverá a brillar...»

Aquesta setmana, sense allunyar-me dels temes que el carrer em presenta dia rere dia, he volgut fer aquest homenatge a la gran dona del segle XVI, que va entendre tan bé la dignitat de la persona i la seva capacitat. Però que també va comprendre que aquesta bellesa es pot amagar i enfosquir, sense desaparèixer del tot... Només cal ajudar a treure aquest vel que n'amaga la dignitat.

Trobada-convivència-recés al Monestir Sant Benet de Montserrat

21 de març de 2015, dissabte, les novícies que participen en el curs intercongregacional organitzat per l'URC – CEVRE es van reunir al Monestir de Sant Benet de Montserrat per tenir un recés de quaresma sobre la "Riquesa dels valors de la vida consagrada explicada des de la vida monàstica", impartit per la germana Regina Goberna, monja benedictina.

Doy gracias al Señor por la experiencia de este retiro en el que la Hna. Regina, con toda claridad y sencillez, nos expuso el tema: "La vida Consagrada vista desde la experiencia monástica".

Fue un momento muy bonito que yo lo definiría como “Luces para nuestra vida”. Pero la Hna. Regina no fue la única que habló, pues cada una de las participantes compartimos con libertad y sencillez nuestras experiencias y propósitos a partir de lo que más nos había gustado.

Luego tuvimos un rato de oración en la capilla y rezamos sexta con todas las monjas, concluyendo así, el pequeño pero fructífero retiro. Seguidamente compartimos los alimentos en un ambiente de alegría y amistad.

Carolina Álvarez

Montserrat és un espai cardío-protegit

L'empresa catalana Cardiac Future iDea ha instal·lat dos nous aparells DEA, que gestiona el servei de primers auxilis del Santuari, Blancafort Infermers

El Patronat de la Muntanya i la Fundació Abadia de Montserrat 2025 impulsen l'ampliació del nombre d'aparells DEA per tal de millorar l'atenció a les persones que visiten Montserrat

Montserrat, març de 2015. L'abadia de Montserrat s'ha convertit en un espai cardío-protegit. Arran de l'acord entre el Patronat de la Muntanya de Montserrat, la Fundació Abadia de Montserrat 2025 i l'empresa catalana Cardiac Future iDea s'han instal·lat dos nous aparells desfibril·ladors per poder fer reanimacions en cas d'aturada cardío-respiratòria en el recinte del Santuari de Montserrat.

Montserrat ja disposava d'un aparell DEA des de fa més de cinc anys. Des d'aquell moment s'ha anat formant treballadors del Santuari per tal que poguessin utilitzar aquests aparells en cas de necessitat. Actualment, amb la dotació d'aquests nous aparells, ja es considera que el recinte del Santuari de Montserrat és un espai cardío-protegit. Els cursos de formació als treballadors de Montserrat –personal de seguretat, de restauració i d'administració- es coordinen a través del servei de primers auxilis del Santuari, l'empresa Blancafort Infermers.

Els aparells desfibril·ladors instal·lats –DEA- són de dos tipus: fixes i mòbils. Els fixes, col·locats en zones de màxima afluència, són totalment automàtics i molt fàcils d'usar per qualsevol persona. Els DEA mòbils van incorporats en vehicles motoritzats de dues rodes

–VIR, vehicles d'intervenció ràpida–, que utilitzen els infermers del servei de primers auxilis de Montserrat. Els aparells han estat fabricats per la marca nord-americana Cardiac Science, empresa líder en tecnologia de càrdio-protecció.

El Patronat de la Muntanya de Montserrat, ens gestor del parc natural, preveu continuar ampliant la zona càrdio-protegida i la formació del personal, ja que considera clau millorar dia a dia l'atenció a les persones que pugen a Montserrat. Cal recordar que l'any 2014 es va tancar amb 2,4 milions de visitants.

L'empresa instal·ladora dels DEA, Cardiac Future IDEA, té experiència en càrdio-protegir espais públics i treballa habitualment, entre d'altres, per a la Generalitat de Catalunya i per a l'Ajuntament de Barcelona. Es dedica exclusivament a oferir serveis de càrdio-protecció i ho fa de manera integral, des de la instal·lació d'aparells fins a la formació de professionals.

Cicle de cinema i vida consagrada

Art del cinema i vida consagrada

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

PROPERA SESSIÓ DINS DEL CICLE L'ART DEL CINEMA I VIDA CONSAGRADA

TEMA	"La vida religiosa al cinema", tema il·lustrat amb fragments bíblics	
PONENT	Peio Sánchez	
DATA	25 d'abril de 2015, dissabte	
HORARI	Sessió matinal: 09,45-13,30	
APORTACIÓ	10 €	
LLOC	Salesianes – Col·legi Santa Dorotea, Passeig Sant Joan Bosco, 24 – Barcelona	

Data: 25 d'abril de 2015, dissabte.

Hora: 9.45-13.30

Lloc: Salesianes - Col·legi Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona).

Pas 1 - Inscripcions: UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA.

Correu electrònic: urc.info@gmail.com (nom, cognoms i congregació)

Pas 2 - Aportació 10 €: Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres PS**

Programa del cycle

1. Preestrena: "Marie Heurtin". Data: 27 de febrer, divendres. Hora: 7 de la tarda. Saló Xavieranes. Avinguda Cambó, 12. Barcelona. Presentació: Peio Sánchez.
2. Projectió de la pel·lícula "Ida". Data: 20 de març, divendres. Hora: 7 de la tarda. Saló Xavieranes. Avinguda Cambó, 12. Barcelona. Presentació: Claustre Solé.
3. Conferència il·lustrada amb fragments fílmics de Peio Sánchez: "La vida religiosa al cinema". Data: 25 de abril. Salesianes.
4. Sessió amb Cristianisme i Justícia. Projectió de "La Misión Tsel'tal" (Mans Unides) i diàleg. Data encara sense determinar.
5. Projectió d'una pel·lícula a càrrec de la Vocalia de PJV per a públic jove. Pel·lícula, data i lloc encara sense determinar

Exercicis Espirituals a Montserrat amb el suport de l'URC - Estiu 2015

EE1

Dates: 20 a 26 de juliol de 2015, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

Carles-Xavier Noriega, monjo

Tema: *Pregar avui amb els pares del desert*

Inici: matí del dia 20 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 26 després de dinar

Preu: 310 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2015.

EE2

Dates: 10 a 16 d'agost de 2015, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Joan M. Mayol, monjo

Tema: *Pregant sota la pluja. (Un estar en el món des de l'alegria de Déu).*

Inici: matí del dia 10 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 16 després de dinar

Preu: 310 € (tot inclòs)

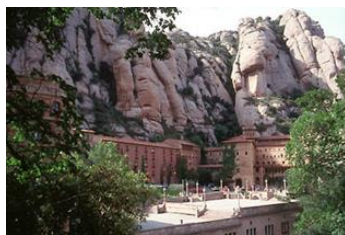
Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Data límit d'inscripció: 30 de juny de 2015.

Forma d'inscripció:

1. Sol·licitar plaça a l'URC
 - a. per correu electrònic (urc.info@gmail.com),
 - b. per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) en horari d'atenció al públic: dimarts, de 10,00 – 13,00 h., i dijous de 16,30 a 19,30 h.
2. Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte. Una vegada rebuda la confirmació de la plaça, cal efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça.
3. Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 20-26 juliol) o EE2 (Montserr

Organitza: Monestir de Montserrat. Amb el suport de l'URC, que coordina les inscripcions.

Una pregunta que canvia la vida

La vida és un joc de preguntes i respostes. L'educació, sovint, comet l'error de donar als alumnes respostes a preguntes que no s'han formulat mai. Així no hi ha interès ni estímul. Els exàmens se centren sobre les respostes apreses o memoritzades. Quan es valora la qualitat de les preguntes que poden formular els alumnes? Això no passa només en el camp educatiu, sinó també en l'àmbit personal. Fins i tot, en l'esfera religiosa. S'aprenen els fonaments del catecisme i les normes de la moral, però s'obvia sovint una pregunta clau. A què em refereixo?

Benet XVI denunciava en un discurs la falsa autonomia de l'home, que consisteix a desenvolupar-se només a través dels propis recursos, sense cap imposició per part dels altres. Es tracta d'una autorealització personal sense cap vincle. Ni amb Déu. Subjau en aquesta autonomia una exaltació del jo, que comporta una pèrdua de l'alteritat. Només hi ha espai per a l'ego. Els altres no compten. Ni els altres, ni l'Altre.

La pregunta clau en la vida espiritual apunta aquesta relació: Quina és la voluntat de Déu per a la meua vida? Què vol Déu de mi? Aquesta formulació implica que accepto que l'eternament Altre tingui una paraula definitiva sobre mi. Escoltar la resposta al propi interior,

La cultura contemporània, que es nodreix en alguns casos d'aquesta falsa autonomia, dificulta viure el lliurament a Déu. Entén que la veu divina ofega les expectatives humanes d'autorealització, com si fos un missatge a l'home contra l'home. Es viu així la crida com a imposició, com a límit, com a frustració dels desitjos. D'aquesta manera, el somni de Déu perjudica l'home i la dona que n'escolten la crida.

La pregunta de «Quina és la voluntat de Déu per a la meua vida? Què vol Déu de mi?» descentra i obre el cor a l'Altre i als altres. La catequesi, l'acompanyament personal i vocacional... no hauríem d'obviar mai aquesta pregunta. En aquest context, la moral no aplica automàticament unes lleis a la situació concreta, sinó que la situació concreta és l'espai de la trobada amb Déu, que la llei intenta il·luminar. Maria de Natzaret així ho va entendre. Després d'un diàleg aclaridor, proclama: «Que es faci en mi segons la teua paraula.»

Xarxa intercongregacional i intercomunitària del barri de Sants

Fe d'errates. - En aquesta notícia es va publicar el nom d'una congregació pel d'una altra. Tornem a publicar-la amb la correcció introduïda.

Les comunitats del barri de Sants: Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, Adoratrius i Germans Maristes van celebrar la seva darrera trobada el 13 de febrer a la comunitat de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor del carrer Begur. L'Eucaristia, presidida pel P. Màxim Muñoz, donà inici a la trobada. Un moment profund de pregària, d'escolta de la Paraula de Déu, d'ofereiment i de cant. Després van sopar. Al llarg del qual, es va projectar l'audiovisual de l'URC "Rere les pertalles de Jesús". Al final, dues religioses van obsequiar amb vestits dels seus països balls folklòrics. Una trobada per estretar els llaços de fraternitat. Cada vegada se celebra en una comunitat diferent per torn i durant el curs hi ha dues o tres trobades. Enguany, amb motiu de l'Any de la Vida Consagrada, el logo ha presidit els llocs de reunió.

L'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós: "Et necessitem per continuar"

Benvolgut, benvolguda,

Ens adrecem a les comunitats de religiosos i religioses de Catalunya amb una doble proposta: donar-nos a conèixer i demanar la vostra col·laboració en l'àmbit del diàleg interreligiós. Estem segurs de que sabreu acollir la nostra comunicació, conscients de l'afinitat que hi ha entre el missatge evangèlic que testimonieu i el diàleg interreligiós.

L'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós forma part de la societat civil UNESCO, que s'inspira en els valors de la UNESCO, però no està finançada per ella. Rebem només

parcialment finançament de dues administracions: l'Ajuntament i la Generalitat. El finançament rebut no ens permet garantir la sostenibilitat de l'Associació a mig termini. Per aquesta raó, volem demanar la vostra ajuda, amb humilitat i responsabilitat, per tal que la vostra contribució ens permeti garantir la viabilitat futura de la nostra tasca a favor de la promoció de la llibertat religiosa, del diàleg interreligiós i de la convivència interconviccional i intercultural. La nostra voluntat és

diversificar al màxim el finançament de manera que això ens permeti garantir la independència de l'organització i la fidelitat als seus objectius sense dependre de cap grup de pressió polític, econòmic ni religiós. La nostra voluntat última seria assolir progressivament l'autofinançament.

Per aconseguir-ho, ens podeu ajudar a través de la vostra contribució, que pot ser un donatiu, puntual o regular, o la decisió de fer-vos socis com a comunitat, abonant la quota anual de 40 €. Amb aquesta quota rebreu els quatre exemplars anuals de la revista interreligiosa *Dialogal*. També ens podeu ajudar difonent el que fem i explicant aquesta necessitat essencial d'avançar cap al progressiu autofinançament.

En les nostres tasques intentem mantenir un equilibri creatiu entre, d'una banda, la recerca i la investigació en el camps de la reflexió i innovació en gestió i formació sobre diversitat religiosa, diàleg interreligiós, mediació interreligiosa i prevenció de la radicalització i, de l'altra banda, l'activisme social a través de la generació, animació i dinamització de grups de diàleg interreligiós, xarxes locals, nacionals i internacionals de diàleg interreligiós.

Intentem que teoria i praxis s'alimentin mútuament i permetin una major eficàcia i eficiència en la transformació de la realitat.

Per la nostra part, volem expressar que la prova i garantia que les vostres ajudes serveixen per alguna cosa concreta és el conjunt de la nostra activitat que queda ben palesa a la nostra pàgina web: www.audir.org En ella trobareu també tota la informació i documentació necessària **clicant la pestanya** (banner) que encapçala la part superior de

la plana central de la web (paral·lela al logo d'AUDIR) i que porta per títol “**ET NECESSITEM**”.

Clicant aquesta pestanya hi trobareu: 1. Una pestanya per a fer donatius. 2. Aquesta carta adreçada a tothom. 3. Els links dels dos documents recullen l'ànima o la filosofia de la nostra organització: *La Carta de la Iniciativa de les Religions Unides*, la principal organització mundial de diàleg interreligiós, de la que som membres fundadors i pels que som valorats com una de les organitzacions més dinàmiques d'arreu del món; i la declaració de la UNESCO de Barcelona sobre “*La contribució de les religions a la cultura de la pau*”, que recull de quina manera la cultura de pau necessita del diàleg entre religions. 4. El Formulari d'Inscripció per a fer-se socis, que s'ha d'omplir i enviar a: p.claret@audir.org

No cal dir que, si necessiteu més informació amb molt de gust us la facilitarem. En aquest cas, us podeu adreçar a p.claret@audir.org; secretaria@audir.org.

Gràcies per la vostra acollida i ajuda.

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós

Concert d'orgue i recital de poemes

Sábado 28 Marzo: V Centenario del Nacimiento de Santa Teresa de Jesús

Concierto de órgano y Recital de poemas en el día de su 500 cumpleaños

Barcelona.- Con motivo del V Centenario del Nacimiento de Santa Teresa de Jesús tendrá lugar en el Santuario de San Antonio de Paula de los PP. Franciscanos (Calle Santaló 80 de Barcelona) un concierto de órgano y recital de poemas de Santa Teresa y San Juan de la Cruz.

El programa de òrgano a cargo de Fray Agustí Boadas incluye obras de los compositores Juan Bermudo, Antonio y Juan de Cabezón, Pere Alberch Vila, Enrique de Valderrábano, Cristóbal de Morales, Pedro Carrera y Lanchares, Frédéric Mompou y Antoni Martín i Coll.

La lectura, a cargo de Miguel Ramos Tornadijo, incluye los poemas de Santa Teresa *Nada te turbe, Ayes del destierro, ¡Oh hermosura que excedéis!, Coloquio de amor* y Ya no durmáis, no durmáis. Y de San Juan de la Cruz, *Cantar del alma, Noche oscura* y fragmentos del *Cántico espiritual*

Entrada libre.

Día: Sábado 28 de Marzo

Hora: 20:30

Lugar: Santuario de San Antonio de Padua-Convento PP.Franciscanos (Santaló 80 – Barcelona)

XVII Simposi de la Fundació Claret

«20 anys després del Concili Provincial Tarraconense: en què pot il·luminar avui l'Església de Catalunya?»

Dissabte, 11 d'abril de 2015

Sala Pere Casaldàliga – Llibreria Claret (Roger de Llúria 5, 08010 Barcelona)

No hi ha dubte que el Concili Provincial Tarraconense va suposar per a tota l'Església de Catalunya un esdeveniment de primera magnitud, malgrat dificultats i recels. I això per diverses raons: per la dinàmica de participació que va generar, per les reflexions que va provocar en diversos cercles i a l'aula, per les conclusions que va adoptar. A 20 anys de la celebració, en un nou context eclesial i sòcio-polític, ens podem preguntar quines de les seves intuïcions, dinamismes, reflexions etc. val la pena no deixar perdre i relançar-los amb nou impuls: temes que van quedar en el “calaix de l'Abat”, sobre els que no es va poder debatre ni concloure amb plena llibertat, la participació que tant impulsa el Papa Francesc des dels diversos carismes i ministeris (bisbes, laics, clergat diocesà, religiosos...), la necessitat de projectes interdiocesans que sumin esforços respecte als grans reptes que tenim com a Església, etc.

Tot plegat ens ha portat a organitzar un Simposi que, més que fer pròpiament un balanç dels fruits del Concili, cerqui els elements d'aquell gran esdeveniment eclesial que puguin il·luminar i dinamitzar el present i el futur de l'església de Catalunya.

PROGRAMA

9:15 h: Recepció i lliurament del material

9:45h: Presentació del Simposi a càrrec de Màxim Muñoz Duran, President de la Fundació Claret.

10:00h: Conferència Bernabé Dalmau i Ribalta, Monjo de la comunitat benedictina de Montserrat i director de la revista montserratina Documents d'Església. *«Elements del Concili Provincial Tarraconense com a esdeveniment que ens poden il·luminar avui»*

11:15h: Descans

11:45h: Comunicació Bisbe Soler Perdigó, secretari general del Concili Provincial Tarraconense. *«L'experiència personal del Concili Provincial Tarraconense i reflexió sobre la seva actualitat»*

12:15h: Tertúlia-debat: *«En què pot il·luminar el Concili Provincial Tarraconense el present i el futur de l'Església de Catalunya?»*

Hi participaran:

Joan Torra i Bitlloch, rector de les parròquies de Torelló del Bisbat de Vic, professor de teologia de la Facultat de Teologia de Catalunya i dels Instituts Superiors de Ciències Religioses de Barcelona i de Vic. Va participar en el Concili Provincial Tarraconense.

Marcel Joan i Alsinella, periodista, membre de la Comissió preparatòria i de la Comissió Diocesana de Barcelona i va participar en el Concili Provincial Tarraconense.

Caterina Verdera i Castelló, Filla de la Caritat i responsable del programa de voluntariat de la Fundació Filles de la Caritat Fundació Social. Va participar en el Concili Provincial Tarraconense.

Moderador: **Jordi Llisterri i Boix**, periodista i Director del portal d'informació religiosa CatalunyaReligió.cat.

13:45h: Clausura del Simposi

INSCRIPCIÓ

Places limitades. Es requereix inscripció, 10,00 € (bescanviables per publicacions de l'Editorial Claret).

Cal fer el pagament dels 10,00 € abans del divendres, 10 d'abril, al següent número de compte: La Caixa ES43 2100 0856 9002 0041 7061 (Fundació Claret Exp. Cristiana).

“I no desesperar mai de la misericòrdia de Déu”

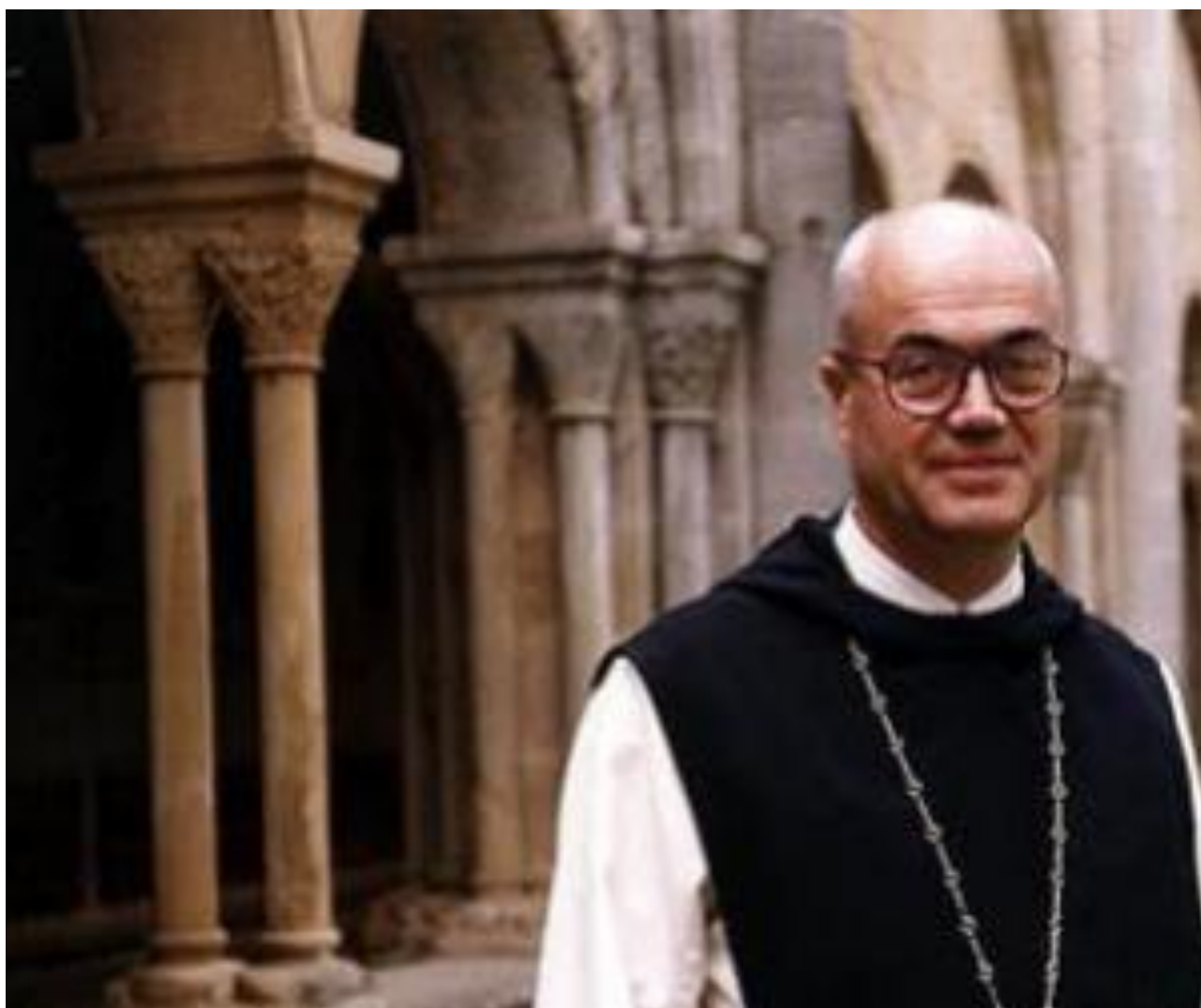

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Maur Esteva 1933-2008	71
Títol	<i>Agnum iugiter sequi ... seguir l'Anyell arreu on va</i> (Ap 14,4)	
Font	http://www.poblet.cat/	
Data	Roma, 10 de juliol 2008	
Publicat	26 de març de 2015	

Política i religió a Catalunya (segles XIX i XX)

La Fundació Joan Maragall, conjuntament amb el Centre d'Estudis Històrics Internacionals de la Universitat de Barcelona, el Departament d'Història Moderna i el Departament d'Història Contemporània de la mateixa universitat, proposen el cicle *Política i religió a Catalunya (segles XIX-XX)* amb l'objectiu d'oferir una panoràmica sobre l'evolució de la

relació d'aquests dos aspectes de la realitat històrica, fixats en quatre períodes, que reflecteixen no només la influència entre ells sinó també bona part dels canvis en la vida quotidiana de la nostra societat contemporània.

La complexitat d'aquella relació, però també l'excessiva simplificació de certs enfocaments historiogràfics, ha comportat

massa sovint anàlisis poc aprofundides i interpretacions limitades i fins interessades per a la justificació de determinats posicionaments ideològics. Aquella continuada i més o menys intensa interrelació es presenta de manera prou significativa i alhora canviant en els diversos components del carlisme i del naixement del catalanisme polític, en el tràgic desenvolupament de la Guerra Civil, en el paper de l'Església durant la dictadura i en les noves condicions que sorgeixen amb l'establiment de la democràcia.

En un temps d'aquest segle XXI on la relació entre política i religió oscil·la entre la identificació i la ignorància, aprofundir en el que ha estat en els dos darrers segles a Catalunya contribueix a l'aproximació a un debat que no es pot defugir.

ENTRADA LLIURE

Dimecres 8 d'abril de 2015

ENTRE EL CARLISME I EL CATALANISME POLÍTIC

Dr. Lluís Ferran TOLEDANO (UAB)

Dimecres 15 d'abril de 2015

GUERRA CIVIL I RELIGIÓ

P. Hilari RAGUER (Monestir de Montserrat)

Dimecres 22 d'abril de 2015

L'ESGLÉSIA CATALANA DURANT EL FRANQUISME

Dr. Jordi FIGUEROLA (UAB)

Dimecres 29 d'abril de 2015

DEMOCRÀCIA I SECULARITZACIÓ

Dra. M. del Mar GRIERA (UAB)

Coordinador: Dr. Jaume DANTÍ (UB)

Organitza la Fundació Joan Maragall, el CEHI i el Dpt. d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona.

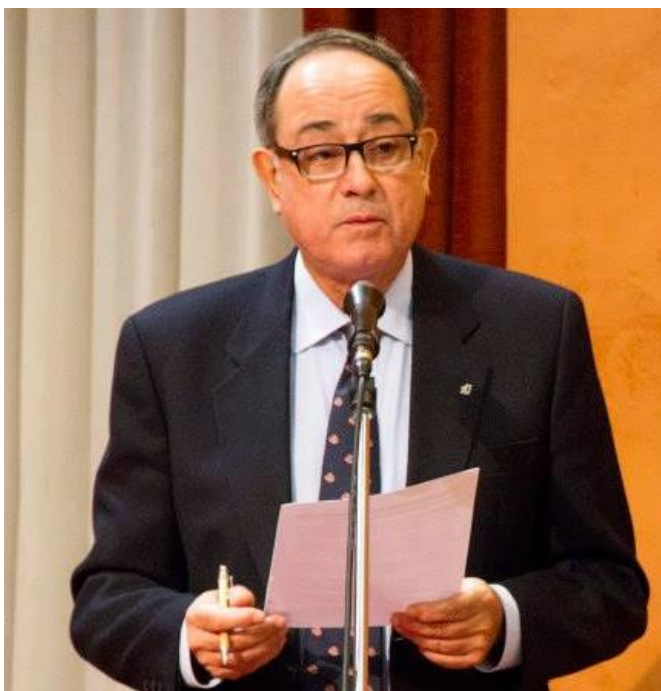
Hora: 19h

Lloc: Aula Gran de la Facultat de Geografia i Història UB (Montealegre, 6 - Barcelona)

Lluís Magriñà, nou director de la Cova Sant Ignasi de Manresa

El relleu a la direcció de la Cova tindrà lloc el Diumenge de Pasqua

El jesuïta Lluís Magriñà serà el nou superior i director de la Cova Sant Ignasi de Manresa a partir del 5 d'abril, Diumenge de Pasqua, prenent el relleu de Francesc Riera, que ha estat al capdavant de la Cova durant els últims 8 anys.

Lluís Magriñà, nascut a Barcelona l'any 1946, va entrar a la Companyia de Jesús l'any 1964 i va ser ordenat com a sacerdot l'any 1976. És llicenciat en Teologia i va estudiar Educació Comparada a la Universitat de Chicagò, als Estats Units.

S'ha dedicat sobretot al món de l'ajuda humanitària i la cooperació al desenvolupament. Després de passar cinc anys al Txad, va ser fundador i director durant 15 anys de l'ONG Intermón. Més endavant, des de l'any 2000 i fins el 2007 va dirigir el Servei Jesuïta als Refugiats, tasca que el va portar a viatjar arreu del món, visitant els projectes d'aquesta entitat i avaluant les necessitats més urgents a atendre. Ha estat consultor del Pontifici Consell per als Migrants i Itinerants del Vaticà.

L'educació ha estat un altre dels seus camps d'acció: durant 4 anys va ser delegat d'educació dels Jesuïtes de Catalunya i posà en marxa Jesuïtes Educació, la xarxa que aplega les escoles de la Companyia de Jesús a Catalunya.

Des del 15 de juny de 2008 fins el juny de 2014 va ser Superior Provincial dels Jesuïtes de Catalunya. A començaments d'aquest curs ja es va traslladar a la comunitat de la Cova Sant Ignasi de Manresa per incorporar-se al treball de l'equip de la Cova i preparar el relleu.

Reptes: seguir impulsant la projecció internacional i consolidar el creixement de la Cova

El nou director tindrà com a repte principal consolidar el treball iniciat a la Cova per l'equip que ha dirigit des del juliol de 2007 el jesuïta **Francesc Riera** (Barcelona, 1942), que va arribar a Manresa després d'estar al capdavant, durant 25 anys, del centre d'estudis Cristianisme i Justícia a Barcelona.

Durant aquests darrers 8 anys, entre els projectes que s'han portat a terme, cal destacar les obres de millora del Centre d'Espiritualitat i, en aquests darrers mesos, també a la Cova de Sant Ignasi, per acostar-la al seu aspecte original. Una de les prioritats ha estat impulsar la projecció internacional de la Cova, concretada en iniciatives com els cursos de reciclatge o immersió ignasiana, així com les diverses trobades internacionals que ha acollit.

En aquest període també s'ha creat la Fundació Cova Sant Ignasi, que va néixer l'any 2010 per donar suport a les activitats del Centre, i s'han iniciat els preparatius per a la celebració, l'any 2022, del 500 aniversari de l'arribada de Sant Ignasi a Manresa.

La Cova Sant Ignasi de Manresa

El **Centre internacional d'espiritualitat Cova Sant Ignasi de Manresa** és un centre de la Companyia de Jesús que acull visitants i peregrins de tot el món. La xifra de visitants que acull el Santuari i la Cova s'ha anat incrementant en els darrers anys fins els prop de 44.000 registrats l'any 2014, procedents de tot el món. D'aquests, més de 4.000 han estat acollits

al centre d'espiritualitat per a participar en alguna de les diverses activitats que s'hi ofereixen.

El programa del centre s'adreça al creixement personal i l'experiència espiritual, amb els Exercicis Espirituals segons la pedagogia ignasiana com a proposta principal, però també amb tallers, cursos, recessos, jornades o conferències.

La Cova Sant Ignasi és un lloc cabdal per a la Companyia de Jesús, ja que és on Ignasi de Loiola, l'any 1522, visqué una ferma experiència espiritual que el transformà.

Cine i litúrgia

CICLO "B". CINE Y LITURGIA. Prof. Peio Sánchez

DOMINGO DE RAMOS. El camino del Siervo inocente

Eduardo Manostijeras (1990) Tim Burton

La presencia de Cristo proyecta su luz sobre algunos personajes de los relatos cinematográficos. En la película aparecen algunos rasgos que tienen cierta semejanza con Jesús y que nos pueden invitar a adentrarnos en la Semana Santa. La película comienza cuando una abuela le explica a su nieta por qué nieva. Todo empezó cuando el protagonista, una extraña creación de un científico que no pudo terminar su obra y le dejó por manos unas tijeras, es descubierto por Peg, una vendedora Avon a domicilio que al ver su inocencia y su bondad se lo lleva a casa, donde Eduardo entre otras personas conocerá a Kim de la cual se enamora. En el barrio de Suburbia todos parecen quererle pero...

- ¿Qué es lo que hace verdaderamente especial a Eduardo Manostijeras? ¿Qué pueden simbolizar las tijeras que le sirven de manos?
- ¿La relación de Eduardo con la multitud tiene algún parecido con el proceso a Jesús que hoy hemos escuchado (Ev.)?
- La nieve aparece como un símbolo en distintos momentos de la película. ¿Desde el final. qué sentido tiene la historia que la abuela cuenta a su nieta? ¿Qué puede representar la nieve?
- ¿Está muerto o está vivo? Esta es la gran pregunta del camino de la pascua. ¿Cómo hemos de mirar al Crucificado?

(Orientación padres y educadores: No recomendada a menores 13 años con escenas de humor ambiguo, jóvenes consumiendo alcohol y alguna palabra fuerte dentro del estilo gótico)

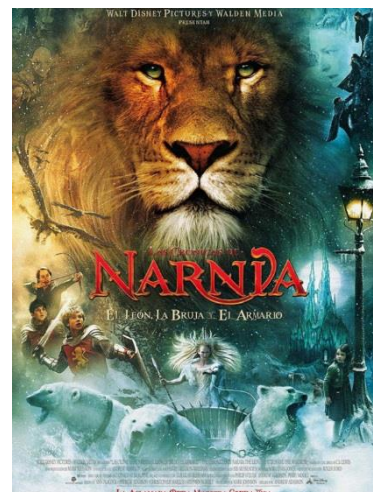
DOMINGO DE RESURRECCIÓN. El aliento del Resucitado

Crónicas de Narnia. El león, la bruja y el armario (2005) Andrew Adamson

Comienzo de la adaptación cinematográfica de la serie de libros juveniles sobre las "Crónicas de Narnia" del escritor y profesor anglo-irlandés C. S. Lewis. La intención del relato es presentar a Aslan, el león creador del país de Narnia, como una figura de Cristo. En la película se nos cuenta la historia de los cuatro hermanos Pevensie (Peter, Susan, Lucy y Edmund) en su visita a este país legendario donde el mal atenaza a las criaturas. Veremos la caída de Edmund y asistiremos a la muerte y resurrección de Aslan para salvar

a Narnia del poder de la Bruja Blanca y así recuperar el verano. Lo que significará la victoria de la bondad sobre el mal.

- ¿Por qué Edmund sucumbe a la tentación que le ofrece la Bruja Blanca? ¿Qué significado simbólico tienen Edmund y la Bruja Blanca?
- ¿Cuáles son las razones de la disposición de Aslan a dejarse matar?
¿Cuál es el sentido de su resurrección? Valoremos el paralelismo con Jesucristo.
- ¿Cuáles son las consecuencias de la resurrección de Aslan? ¿En qué tienen que ver con la experiencia de los discípulos de Resucitado?
- De la ficción a la realidad. ¿Es real la resurrección de Jesús? ¿Forma parte de la historia de la humanidad?

(Orientación para padres y educadores: Recomendada para todos los públicos pero con algunas escenas de violencia y tensión dramática)

Fundació Escola Cristiana de Catalunya informa [548 23|03|2015]

No perdre cap unitat de P3 de l'Escola Cristiana és un objectiu assolible?

Com tots sabem estem, des de fa alguns cursos, en una **caiguda demogràfica** important que cada any es reflecteix en el nombre d'alumnes de 3 anys.

El quadre següent apunta dades relatives a aquest col·lectiu de 3 anys en els darrers tres cursos i en els dos propers (columna 2), per als quals la previsió d'alumnat és molt fiable.

1. Curs escolar	2. Població de 3 anys	3. Alumnes de P3 escoles cristianes	4. % d'alumnat de P3 a les escoles cristianes	5. % necessari recuperar nivell 12-13	6. Increment % necessari respecte curs anterior
12-13	84.849	16.284	19,19 %		
13-14	84.015	15.965	19,00 %		
14-15	80.861	15.866	19,62 %		
15-16	77.098			21,12 %	1,50 %
16-17	71.493			22,77 %	1,65 %

Podem constatar que **hem perdut alguns alumnes a mesura que el contingent de població de 3 anys anava disminuint**, però no n'hem perdut tants percentualment i, fins i tot, aquest percentatge s'ha incrementat una mica el 14-15 respecte el 13-14 (del 19,00% s'ha passat al 19,62%). Tot i això, amb la disminució d'alumnat -agreujada per un repartiment en el territori i en les diferents escoles que no és homogeni-, **aquests darrers cursos s'han perdut concerts d'unitats de P3** (tot i que també se n'han anat recuperant en molts casos).

Una estimació plausible és que, per recuperar totes les unitats de P3, i no perdre'n més en els propers anys, **ens caldria recuperar i mantenir una xifra d'alumnes en aquest nivell educatiu similar a la que teníem el curs 12-13**.

Aquest és un objectiu molt difícil o impossible? Tornant a la taula, tenim una aproximació quantitativa del que implicaria assolir-lo. Ens caldria incrementar una mica el nombre de persones que trien Escola Cristiana per escolaritzar els fills de 3 anys. Concretament, **ens caldria passar del 19,62% que vàrem assolir l'actual curs escolar, a un 21,12% en el vigent procés de preinscripció i matrícula.** Això vol dir **convèncer un 1,5 % de persones més en aquesta campanya.** L'objectiu, plantejat en aquests termes, no és fàcil, però **no sembla pas impossible.**

I per al curs 16-17?

Per seguir en la mateixa línia, caldria seguir creixent una mica el proper any (de cara al curs 16-17), ja que **torna a detectar-se una disminució important d'alumnat de 3 anys (5.605 alumnes menys!).** L'esforç tornaria a quantificar-se a **incrementar en un 1,65 % més les matrícules als nostres centres** i assolir així un percentatge del 22,77% dels nens i nenes de 3 anys escolaritzats a les nostres escoles.

Certament, aquests dades globals amaguen la complexitat i la diversitat en què es troben les escoles cristianes a cada municipi o zona d'escolarització. **L'esforç en alguns casos ha de ser molt més gran i, a voltes, és impossible. D'altres potser tenen la sort de no conèixer-ne les dificultats.** Amb tot, són dades que ens dibuixen un horitzó i ens ajuden a saber on som.

Que no es perdi cap alumne que en primera opció ha demanat una escola cristiana!

Aquesta complexitat fa que, tot i la pèrdua d'unitats en alguns centres, d'altres escoles cristianes segueixin deixant fora alumnes

que l'han triat en primera opció en no disposar de prou places per atendre tota la demanda.

Recordem aquí la importància i reiterem la petició de **no demanar increments de ràtio en cursos inicials –molt especialment en el P3 i en el 1r d'ESO- sense conèixer quina és la situació de les escoles cristianes de la mateixa zona o municipi.**

A banda d'aquesta recomanació, tal com vam posar de relleu a l'Assemblea de Titulars i Directors del passat 17 de març, també és molt important **que els centres que tenen escreix de demanda tinguin un paper actiu a l'hora de derivar aquest escreix vers segones opcions a les escoles cristianes de l'entorn,** o que hagin seleccionat les famílies en la sol·licitud.

No deixem tota la feina a les comissions de garanties. Interessem-nos per la situació de les escoles cristianes del nostre voltant, si tindran vacants o no, i informem-ne les famílies. **És un acte de solidaritat ben senzill i fàcil i, alhora,** la preocupació i l'atenció a aquestes famílies que no entren en primera opció al nostre centre també **repercuteix en la nostra bona imatge com a escola.**

Per contribuir al primer objectiu –**no perdre cap unitat de P3-**, és important aquest segon: **que el col·lectiu de l'Escola Cristiana no perdi cap alumne que demani un centre d'aquestes característiques en primera opció!** Tots podem contribuir-hi. Encara que les circumstàncies ens portin a vegades a competir entre nosaltres, també **hi ha molt d'espai per a la cooperació entre les escoles cristianes** en benefici de totes i **sense renunciar als legítims interessos** particulars de cada institució.

Signes dels temps a TV3

Us informo que aquest diumenge 29 de març (Diumenge de Rams) tampoc s'emetrà "Signes dels temps". TV3 retransmetrà la cursa de la Fórmula 1.

Calendari URC - CEVRE 2014-2015

		ABRIL 2015
5	dg	Pasqua
8-10	dx	AVC: Seminari de formadors/es. Roma
13	dl	CEVRE - Formació inicial T3
14	dm	URC - Junta directiva
20	dl	CEVRE - Formació inicial T3
25	ds	URC-CEVRE celebració de l'Any de la VC - Simposi
27	dl	CEVRE - Formació inicial T3

Secretaria de l'URC

Lluís Serra, marista, secretari general de l'URC i director del CEVRE

Correu electrònic: sec.general@urc.cat | sec.urc@confer.es

Mercedes Aldaz, salesiana

Horari d'atenció al públic: dimarts, de 10,00 – 13,00 h., i dijous de 16,30 a 19,30 h.

Telèfon: 933 024 367 • Correu electrònic: urc.info@gmail.com

Inscripcions a la Jornada de Formació Permanent i altres convocatòries

Guia (actualització i canvis): guia.urc@gmail.com

S'ha suprimit la línia de fax

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Secretaria	Secretaria de l'URC i del CEVRE	info@urc.cat
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb@urc.cat
	Guia de la Vida Religiosa	urc.guia@gmail.com
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67

Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: info@urc.cat / Informatiu: horeb@urc.cat

<http://www.urc.cat>